

2^α εκπομπή
1 ΔΕΚ. 1966

Τό σημα της έκπομπης καί εϋθύς έμέσως
ό διάλογος.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Γιάγιο μου καλησπέρα

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Καλησπέρα Δημήτρη

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ξέρεις τί παραλείψαμε νά ποϋμε στήν πρώτη μας συνάντησι
της π ρ α σ μ έ ν η ς Π έ μ π τ η ς ;

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ 'Ασφαλώς θά παραλείψαμε πολλά.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μά ένα βασιλό καί ούσιϋδες : "Οτι δίπλα στό τραγουδι πού
καθιερωνότανε καθε έποχή σάν τραγουδι της μόδας, όπως καί
τόρα έλλως τε, ξεφύτρωνε καθε τόσο κι' άλλο ένα τραγουδάκι,
τό τραγουδι της επικαιρότητας πού είχε ίσως μεγαλύτερη
έπιτυχία από τ' άλλα.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Τραγουδι επικαιρότητας, τί έννοεις Δημήτρη ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Θα σου εξηγήσω Γιάγιο. 'Ο λαός αισθάνεται τήν αναπόδραστη
ανάγκη νά τραγουδήσει, νά σατυρίσει κι' αυτός τραγουδιστά ένα
κωμικό επίκαιρο γεγονός. Καί δέν ξέρω αν έτυχε νά διαβάσης
ότι γύρω στά 1850, έδω κι' ένατόν είνκοσι χρόνια, έπεσε σάν
μπόμπα στήν 'Αθήνα ένας φραντσέζος παλαιστής.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Παλαιστής ; Νομίζω ότι κατι θυμάμαι... Κάτι έχω διαβάσει.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Ένας παλαιστής πού έσπαζε άλυσσίδες, έλύγιζε σίδερα
Μπράβο. Αύτός λοιπόν ό φραντσέζος μεχλιβάνης, έγνατέστησε
τό τσαντήρι του στήν πλατεία του θησειού, άφου έκόλλησε
στούς όρόμους της 'Αθήνας χειρόγραφες διαφημήσεις. Παράλληλα
Μαζεύτηκαν όλοι οι χαζοί της 'Αθήνας, κόσμος καί ντουνιας
καί ό φραντσέζος έρχισε νά λυγίζει σίδερα καί νά σπάει άλυ-
σίδες χοντρές. Βροχή πέφτανε οι πεντάρες καί οι δεκάρες
στόν δίσκο του φραντσέζου... Τρεις μέρες κράτησε αυτό τό
πανηγύρι μέ τέσσερις καί πέντε παραστάσεις τήν ήμέρα. Καί
νά σκεφτής Γιάγιο μου ότι σέ καθε παράσταση ό φραντσέζος
είσέπραττε από τόν δίσκο περί τίς είνκοσι δραχμές...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ

Δηλαδή τήν ἔφησε ὁ φραντσέζος. Διότι πέντε παραστάσεις τήν ἡμέρα ἀπό εἴκοσι δραχμές ἡ μία, ἦτανε ἕνα ἑκατοστάρικο τήν ἡμέρα. Τρεῖς μέρες, τριακόσιες δραχμές, ὅσες δέν ἔβγαζε ὄλο τόν χρόνο ἕνας ἐργάτης πού ἔπαιρνε μεροκάματο μία δραχμή, ἔν τήν ἔπαιρνε κι' αὐτή.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

Ὅμως ἡ ἱστορία τοῦ φραντσέζου εἶχε ἀπροσδόκητο τέλος. Τό ἐνδιαφέρον τοῦ κόσμου γλήγορα ἐξαντλήθηκε καί ὁ παλαιστής γιά νά κἀνῃ ἕνα φινάλε στήν σειρά τῶν θριαμβευτικῶν του παραστάσεων ἀνήγγειλε ὅτι δίνει ἑκατό δραχμές σέ ὅποιον θέλει νά παλαίψῃ μαζί του καί τόν νικήσῃ.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ

Καί ποιός ἀθηναῖος θά τολμοῦσε νά τά βάλῃ μ' αὐτό τό θηρίο ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

Φαίνεται πώς βρέθηκε ἕνας κι' αὐτήν τήν πληροφορία τήν χρωστᾶμε σ' ἕνα ἐπίκαιρο τῆς ἐποχῆς ἐκείνης τραγοῦδι. Ἕνας νεαρός ἀθηναῖος ξεχώρισε ἀπό τό πλῆθος καί μπήκε στόν χώρο τοῦ θεάματος. Φοροῦσε ἕνα πανταλόνι κι' ἕνα χρωματιστό ντρίλλινο πουκάμισο : Ἐγώ, εἶπε. Ὁ φραντσέζος τόν κοίταξε περιφρονητικά, μά ὁ ἀθηναῖος δέν χωράτευε. Ζύγωσε τόν παλαιστή, ἤρθανε στά χέρια καί σέ λίγο ὁ λεβέντης ἀθηναῖος σήκωσε τόν φραντσέζο στόν ἀέρα καί τόν βρόντησε κάτω... Αὐτό ἦτανε... Ἄς χαιρετίσωμε τοὺς πρώτους παλαιστικούς ἀγῶνες πού ἔγιναν στήν Ἀθήνα ἑκατόν εἴκοσι χρόνια πρίν.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ

Καί τό τραγοῦδι : Ἀνυπομονῶ νά μάθω γιά τό τραγοῦδι.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

Τήν ἐπομένη ὄλη ἡ Ἀθήνα τραγουδοῦσε στήν γνωστή νησιώτικη μελωδία : Κάτω στόν γιαλό, κάτω στό περιγιάλι... θά μᾶς πῆ ὁ Ντουφεξιλάδης τί τραγουδοῦσε ἡ Ἀθήνα :

ΝΤΟΥΦΕΞΙΛΑΔΗΣ

(Μέ πιάνο μόνο)

Ἐάν δέν ἤξερες φραντσέζε νά παλαίψῃς
Τί κολλοῦσες τά χαρτιά
στά σοκιάκια τά πλατειά

Ἦρθες ὡς ἐδῶ γιά νά μᾶς ρεζιλέψῃς
μά τήν ἔπαθες γερά - βρέ φραντσέζο φουκαρῆ.

- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Πά αυτό τό νησιώτικο - τό χιώτικο είδικώτερα - μοτίβο : Κάτω στόν γιαλό, κάτω στό περιγιάλι, ήτανε πάντα τό πιό πρόχειρο καταφύγιο γιά κ'άθε σιωπητή διάθεσι του Έλληνα στό γλέντι. Θυμάμαι σ' άλλες περιπτώσεις, τήν ώρα του φιλικού ή οίκογενειακού γλεντιού, νά γίνωνται δίστιχα της ώρας επάνω σ' αυτό τό ίδιο μοτίβο, όπως : Σάν δέν ήξερες νά βράσης άρραροϋτι - τί τόν ήθελες τόν άντρα τόν φαφούτη και άλλα πολλά. Κι' αυτό όφείλεται στό γεγονός ότι είναι μοτίβο εύχάριστο, μελωδικό και εύκολο γιά στίχο.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Έτσι είναι. Όμως άς ξαναγυρίσωμε στό θέμα μας. Θα κάνωμε ένα σάλτο μορτάλε Γιάγκο. Άπό τό νησιώτικο μοτίβο θα πηδήσωμε στό μελόδραμα : Πάρ' τήν καρδιά μου πάρ' τηνε...
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ "Έχεις δίκαιο. Αυτό πού λέγαμε τήν περασμένη εβδομάδα. Οί άθηναίοι παίρνανε τραγούδια από όπερες και τά τραγουδούσανε στους όρόμους γιά παντάδες. Πάρ' τήν καρδιά μου πάρ' τηνε. Όλοι οί παλαιοί άθηναίοι θα συγκινηθοϋν ακούγοντάς το. Δάδε και είναι μοτίβο από τόν Ριγκολέττο. Ό Ντιος ό Ντουφεξιάδης θα μ'ς θυμίση τό μοτίβο αυτό, όπως λεγότανε πανταδορίστια στους άθηναϊκούς όρόμους τίς νύχτες
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καί ξέρεις ποιές νύχτες Γιάγκο ; Όταν οί παλαιοί δήμαρχοι των Άθηνων, φάχνανε τό ήμερολόγιο νά βροϋν πότε έχει πανσέληνο, γιά νά μ'ην ανάφουν τά φανάρια του γιαζιού γιά οίκονομία
- ΝΤΟΥΦΕΞΙΑΔΗΣ (Μέ πιάνο μόνο) Πάρ' τήν καρδιά μου πάρ' τηνε
 άφου καρδιά δέν έχεις
 Σχίσε τά στήθη μου σιληρά
 Πάρε από μέσα τήν καρδιά - άφου
 καρδιά δέν έχεις...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Άκούσαμε τήν παληά παντάδα : Πάρ' τήν καρδιά μου πάρ' τηνε. Έδω όμως είναι ό αγαπητός μας φίλος ό Τάκης Μωράκης, ένας σύγχρονος συνθέτης με πολλές επιτυχίες. Θα μ'ς πη κι' αυτός τίς αντιλήψεις του.

ΜΩΡΑΚΗΣ 'Αγαπητέ μου Δημήτρη, μή μέ βάζεις σέ δύσκολη θέσι. Δέν πρό-
κειται νά κένω μοντέρνα ενορχήστρωσι στόν Βέρντι. Θά ήτανε
μεγάλη καί πραγματική ιεροσυλία.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Τήν ιεροσυλία Τάκη μου, τήν Ξαναν ^{ένεννηντα} ~~εβδομήντα~~ χρόνια πριν, έ
κεῖνοι πού τραγουδούσανε τόν Βέρντι στά Αθηναίικα σοκάκια μέ
μαντολινα καί κιθάρες. 'Εσύ θά μᾶς δώσης τό αντίθετο. Θά έπα-
ναφέρης τήν ιεροσυλία σέ μιὰ τάξι, έφ' ου βεβαίως μᾶς πῆς πρῶτα
τί σιέπτεσαι γιά τίς προτιμήσεις του κόσμου από τότε ως σή-
μερα.

ΜΩΡΑΚΗΣ Εἶναι πολύ φυσικόν νά υπάρχη μεγάλη διαφορά στίς ~~μουσικολογικές~~
μουσικῆς προτιμήσεις του κόσμου από τά 1870 έως σήμερα. Κι'
αὐτό φαίνεται σαφέστατα από τό γεγονός των μουσικῶν ἐκδηλώ-
σεων τῆς τότε ἐποχῆς μέ τήν δική μας.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ποιές μπορεί νά εἶναι οἱ ^{διαφορές} ~~ἀλλαγές~~ αὐτῆς ;

ΜΩΡΑΚΗΣ 'Η ἀλλαγὴ τῆς ^{υποτροφίας} ~~μουσικολογίας~~ καί τῆς ψυχοσυνθέσεως του κοινου.
Τό πέρασμα του χρόνου ἀλλάζει καί θ' ἀλλάξη διαρκῶς τήν ζωὴ τοῦ
ἄνθρωπου καί τίς προτιμήσεις του σ' ὅλες του τίς ἐκδηλώσεις.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Εἶσαι τῆς γνώμης Τάκη ὅτι τό κοινον ἔχει προσδεύσει μουσικῶς
ἀπό τότε ;

ΜΩΡΑΚΗΣ Θά ήμουν ἀπίστευτα εὐτυχῆς ἂν μπορούσα ν' ἀπαντήσω ὅτι τό κοι-
νόν ἔχει προσδεύσει μουσικῶς. Ὅμως δέν φταίει τό κοινόν μας
ἂν τό μουσικόν του ἐπίπεδον εἶναι μᾶλλον χαμηλό. Ὑπεύθυνοι
κατά μέγιστον ποσοστόν εἶναι μερικοί συνθέτες σοβαρῆς κι' ἑλα-
φρῆς μουσικῆς, ὅπως ἐπίσης καί μερικοί συγγραφεῖς καί στιχουργοί
διαφόρων ἐποχῶν καί ἰδίως τῆς τελευταίας δυταετίας, ὅσον
ἄφορᾷ τήν ἑλαφρά μας μουσική, πού προσφέρουν κατωτέρας ποιότη-
τος μουσική στό καλόβολο κοινόν, γιὰτί ἐποβλέπουν μόνο στήν
κερδοσκοπία

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τό θεωρεῖς κακό ν' ἐκολουθεῖ ἡ Τέχνη τό γούστο του κόσμου ;

- ΜΩΡΑΚΗΣ** Τό θεωρῶ κάλλιστο. Ἡ Τέχνη πρέπει νά προηγῆται καί ὁ κόσμος νά τήν ἀπολουθῆ καί νά προσπαθῆ νά τήν φτάσῃ. "Ἐτσι θ' ἀνεβαί νη συνεχῶς τό καλλιτεχνικό ἐπίπεδο τοῦ λαοῦ. "Ὅμως ἀργά ἢ γλήγορα, ὁ ἔξυπνος καί γεμάτος εὐγενικά αἰσθήματα λαός μας θ' ἀντιληφθῆ ποιός εἶναι ὁ ὀρθός δρόμος καί θά ξεφύγῃ ἀπό τήν ἄρρωστη ἐπίδρασι μερικῶν λαοπλάνων πού δέν τόν ἀφήνουν νά προκόψῃ μουσικά.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Καί τώρα ἄς ἀκούσωμε καί τήν καντάδα : Πάρ' τήν καρδιά μου πάρ' τήνε μέ ~~καρδιά~~ μοντέρνο καρδιογράφημα.
- ΕΚΤΕΛΕΙΤΑΙ Η ΚΑΝΤΑΔΑ : ΠΑΡ' ΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΜΟΥ ΠΑΡ' ΤΗΝΕ...**
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ** Κάτι ἔλεγεσ πριν ἀπό λίγο, Δημήτρη γιά τό μεροιάματο τοῦ ἐργάτη πού δέν ἔφτανε κἄν τήν δραχμή τήν ἡμέρα.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Δέν ὑπῆρχε λόγος νά τήν φτάσῃ. Σκέψου ὅτι ὁ καπνιστής, εἶχε τήν εὐχέρεια πριν ἀπό τά 1890, ν' ἀγοράζῃ γιά νά καπνίσῃ τέσσερα κι' ἕνα ἢ τό πολύ : ὀκτώ καί δύο.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ** Δηλαδή ; Τί θά πῆ : Τέσσερα κι' ἕνα ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Κἄθε καπνοπωλεῖτο εἶχε μιὰ μικρή συγαριά ὅπως τά φαρμακεῖα σήμερα. Πήγαινε ὁ πελάτης στόν καπνοπώλη καί τοῦ ἔλεγε : Βάλε μου τέσσερα κι' ἕνα. Δηλαδή τεσσάρων λεπτῶν καπνό καί ~~μιά~~ ἑνός λεπτοῦ τσιγαρόχαρτο. Πέντε λεπτά τό ὅλον. Μιά πεντάρα καί μέ τήν ποσότητα αὐτήν μπορούσες νά ~~στρίψῃς~~ ~~δένα~~ ~~μέ~~ ~~δένα~~ ~~τσιγάρα~~
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ** Τό ὀκτώ καί δύο, θά ἦτανε γιά τούς θεριαπληθεῖς. Τό διπλάσιο. Μιά δεκάρα δηλαδή καί στρίβανε εἰκοσι τέσσερα τσιγάρα ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Εἰκοσι ἕξ εἰκοσι ἑφτά, γιατί στό ὀκτώ καί δύο, ἔβαζε ὁ καπνοπώλης καί τήν χάρι του.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ** Τσιγάρα ἔτοιμα δέν ὑπῆρχαν τότε ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Ποιός ἐνάπνιζε τσιγάρα ἔτοιμα ; Ὁ Σκουζές, ὁ Σερπιέρης, ὁ Σμουλούδης, οἱ ἐκατομμυριοῦχοι τῆς ἐποχῆς. Καί εἶναι γνω-

στόν ότι ένας παλαιός άθηναίος πού δέν ἐπάπνιζε ἀλλά ἔβαζε κἀθε μέρα μιὰ δεκάρα στό ταμειυτήριο, κατάφερε μόνο μ'αὐτήν τήν οἰκονομία καί ἀποταμίευσι νά κτίσῃ ἕνα σπιτάκι στά πατήσια καί νά ἐντειχίσῃ μιὰ ἔμμετρη συμβουλευτική ἐπιγραφή :

Ὁ ἔτη τεσσαράκοντα μηδέποτε καπνίσας
τό δέ μή δαπανώμενον κατ'ἔτος ἐκτοκίσας
τοιοῦτον κτήμα ἀποκτᾷ κα' ὑγείας δέκα ἔτη
στόνβίον του προσθέτει.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Νά λοιπόν μιὰ λεπτομέρεια πού μᾶς δίνει ἀφορμή νά θυμηθοῦμε ἕνα ἕλλο παλιό ἀθηναίικο τραγοῦδι. Σήμερα καπνίζουν κα' οἱ γυναῖκες ἐνῶ ἄλλοτε, τήν εἰδυλλιακή ἐκείνη ἐποχή, ^{τά γυναι-} ~~ἀφ' ὅχι~~ ^{μετά χεῖλη)} ~~ἀφ' ὅχι~~ μόνο δέν ἐπάπνιζαν, ἀλλά ὅπως λέει καί τό παλιό αἰσθηματικό τραγοῦδι τοῦ Ἄλβανα, τά τριαντάφυλλα δανειζόντουσαν τό χρῶμα τους ἀπό τά γυναικεῖα παρθενικά χεῖλη

ΝΤΟΥΦΕΣΙΛΔΗΣ Ἄπ'τά χεῖλη σου τό ρόδο... Στίχοι καί μουσική' τοῦ

Ἄλβανα (μόνο μέ πιάνο)

Ἄπ'τά χεῖλη σου τό ρόδο
τήν ὡραία - τήν ὡραία του θυριά
ἔδανείσθη κα' εἶναι πρῶτο
πρῶτο ἀπ' ὄλα, πρῶτο ἀπ' ὄλα τ' ἀνθηρά.

Εἶναι φέμμα πῶς τό φῶς του
τό φεγγάρι, τό φεγγάρι τῆς ντυτός
ἀπ' τόν ἥλιο, τό λαβαίνει
ἀπ' τόν ἥλιο - ἀπ' τόν ἥλιο τῆς μ ε ρ ὀ ς.

Τοῦ προσώπου σου ἡ λάμφισ
ἀνεβαίνει ὡς ἐκεῖ
καί φωτίζει τήν σελήνη
τ' ἄστρα ὄλα καί τήν γῆ
τ' ἄστρα ὄλα καί τήν γῆ.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καί πάλι ὁ Μωράνης ἔχει τόν λόγο πού θά μᾶς δώσῃ αὐτήν τήν καντάδα ἐνορχηστρωμένη μέ τά σημερινά γοῦστα.

ΕΚΤΡΑΒΕΙΤΑΙ Η ΚΑΝΤΑΔΑ : ΑΠ' ΤΑ ΧΕΙΛΗ ΣΟΥ...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Βλέπεις τί να αίνανε Γιάγνο μου οί παλαιοί στιχουργοί ;
 Νόμιζε πώς κάνει τέχνη ό 'Αλβάνος - μάλλον Ιταλός 'Αλιπάνος
 θά ήτανε αυτός - και δημιουργεί καινούργια ελληνική γραμμα-
 τική : 'Η ημέρα - της ημερός...

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Για να πετύχθ αναγκαστική δημοκραταληξία : Τό φεγγάρι της
 νυκτός - επ' τήν ήλιο της μερός. Όμως αυτό δεν εμπόδισε τους
 πανταόρους να τό τραγουδώνε έτσι έξηντα, εβδομήντα χρόνια
 και ακόμη και σήμερα.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Όλα τά τραγούδια αυτά, είναι όλα αισθηματικά και όλα μαρτυ-
 ρούν τον αισθηματικό υποσιτισμό του έρρενος. Όσοι τραγουδούν
 παρακαλούν, ληστεύουν, εκλιπαρούν για λίγη αγάπη, για λίγη
 έρωτική κατανόηση από τό σκληρόκαρδο θηλυ. Και όταν τύχη να
 αντιμύση τήν Δουλοεινέα του λίγο άτημέλητη ό έρωτευμένος
 τότε ένθουσιάζεται...

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Εέρω τί έννοεις Δημήτρη. Γι' αυτόν που τήν είδε π ρ ω ῖ α ν
 μέ μαλλιά ξεπλεγμένα... "Ελα Νίκο...

ΝΤΟΥΦΕΣΙΛΔΗΣ (πιάνο μόνο) Πρωϊαν τήν είδον - μαλλιά ξεπλεγμένα
 στους βρους ριγμένα - και είπν εδθός
 "Ω είθε να ήσο - γλυκετα κυρά μου
 ή περιστερά μου - κοντά μου να 'ρθής...
 'Εγέλων τά ρόδα - έγέλων τά κρινα
 έγέλων έκεινα - έγέλας κι' εσύ
 Και μέ τά μαλλιά σου - έφένης σ' έμένα
 στους βρους ριγμένα - είκόνα χρυση.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Εκεινος τήν είθε πρωϊαν κι' έμετς τώρα θ' έκούσωμε
 έσπέραν, τον σύγχρονο συνθέτη 'Ανδρέα οίκονόμου να μάς
 αναπτύξη τίς άπόψεις του. Δοιπόν 'Ανδρέα μου ;

ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

8
Κά τραγούδια που ένορχήστρωσα, όπως και τὰ περισσότερα τραγούδια τῆς ἐποχῆς αὐτῆς, χαρακτηρίζονται ἀπὸ μιὰ γνησία ἀπλότητα που τοὺς δίνει ξεχωριστὴ ὀμορφιά.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

Πρόσεξα μαέστρο ὅτι τόνισες ιδιαίτερα τὴν λέξι γνησία.
Ἐπάρχει καμμιά ἐντιδιάστολή;

ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Βεβαίως, διότι οἱ συνθέσεις αὐτές προήρχοντο ἀπὸ συνθέτες μὲ ἀνύπεριτη ἢ πολὺ μικρὴ μουσικὴ κατάρτισι, οἱ ὅποιοι ἔγγραφαν τὰ τραγούδια τους, βασιζόμενοι στὶς ὀλίγες συγχοδίες που ἔπαιζαν στὶς κιθάρες τους, ἐνῶ ἀντιθέτως πολλὰ ἀπὸ τὰ τραγούδια που ἀκούγονται τὰ τελευταῖα χρόνια, χαρακτηρίζονται ἀπὸ μιὰ ὑπόπτως ἐξεζητημένη ἀπλότητα μ' ὄλο που προέρχονται ἀπὸ συνθέτες που γνωρίζουν καλὰ μουσικῆ.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ

Πῆπως ἡ ἀπλότης τῶν παλαιῶν τραγουδιῶν νὰ ἔχε καμμιά σχέση μὲ τὴν ζωὴ;

ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Ἦταν ἀπόλυτα συνυφασμένη καὶ ταιριασμένη μὲ τὸν ἀπλούστερο τρόπο τῆς ζωῆς τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Οἱ Ἕνθρωποι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ἐκρησιμοποιοῦσαν τὸ τραγούδι σὰν μέσον ἐπικοινωνίας μὲ τὰ πρόσωπα που ἀγαποῦσαν καὶ τραγουδοῦσαν ὅταν εἶχανε κἄτι νὰ ποῦνε, ἐνῶ σήμερα τραγουδοῦν χωρὶς νὰ ἔχουν νὰ ἐμφράσουν τίποτε.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

Τὰ χρόνια που πέρασαν ὄφλησαν σὲ τίποτα;

ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Ἀσφαλῶς. Οἱ νέες γεννεές τῶν συνθετῶν ἔμαθαν μουσικὴ καὶ ἡ νέα ἐλαφρὰ μουσικὴ παρουσιάζεται πλουτισμένη μὲ ἁρμονίες καὶ μελωδίες καινούργιες. Τὸ αὐτὸ τοῦ κοινοῦ ἐξελιχθῆ καὶ δὲν δυσκολεύεται ν' ἁρπάξῃ τραγούδια μὲ δυσκολότερη ἁρμονικὴ γραμμὴ ἀπὸ τὰ παλαιότερα, πρῶγμα που ἀποδεικνύει ὅτι τὸ σθητήριό τοῦ κοινοῦ διαπαιδαγωγεῖται ἀνάλογα μὲ τὴν μουσικὴ που τοῦ προσφέρεται.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ

Ἄς ἀκούσωμε λοιπόν τὸ " Πρωῖαν τὴν εἴδον... "

ΕΚΤΕΛΕΙΤΑΙ Τὸ ΤΡΑΓΟΥΔΙ " ΠΡΩΙΑΝ ΤΗΝ ΕΙΔΩΝ

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ "Ακουσες λοιπόν φίλε μου Δημήτρη τί είπες ο οικονομός ;
 'Η άπλη και λιτή ζωή τότε της 'Αθήνας, Ήκανε και τό τρα-
 γούδι άπλούστερο. Αυτό είναι ένα χαρακτηριστικό συμπέρασμα

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Και ξέρεις τί μου θυμίζει ; Και κομωδία του Σουρής, στην
 όποια φαίνεται αυτή ή λιτότης και άπλότης. Και κοπέλλα πρό-
 κείται να παντρευτεί. Και για να πείσει τον μέλλοντα σύζυγο
 ότι δεν έχει αξιώσεις για την ζωή του λέει :

Και μαύρη ρόμπα του σπιτιού προς τό παρόν με φτάνει
 μι' ένα, για τον περίπατο, μεταξωτό φουστάνι.

"Ένα φουστάνι ήθελε ή καημένη που θα τό φορούσε ποιός ξέ-
 ρει πόσα χρόνια.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Κι' ό Έρωτας ήτανε κι' αυτός άπλός κι' επιζητούσε τά πιο άπλη
 μέσα για να επικοινωνήση κι' έβραζε ο έρωτευμένος - τάχατε -
 Ήνε ληδόνι να του δίνη μι' παραγγελία. 'Ο Πτουφεξιόδης θα
 μης τό θυμίση κι' αυτό.

ΠΤΟΥΦΕΞΙΑΝΗΣ (μόνο με πιάνο) Που παραγγείλε τ' άηδόνι (τρεις φορές)
 να του πλέξω μι' φωλιά, άγάπη μου
 να του πλέξω μι' φωλιά.
 Γύρω γύρω μενεξέδες (τρεις φορές)
 και στη μέση μι' σμυριά, άγάπη μου
 και στη μέση μι' σμυριά.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Και πάλι έχει τον λόγο ο 'Ανδρέας Οικονόμου
ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Να πρέπει προηγουμένως ήπει να εξηγήσω : Στο πρώτο τραγούδι
 που ένορχήστρωσα, βρήκε πλήρη μελωδική ανάπτυξη και ό'ν
 χρειάστηκε να του ήνω μεγάλη ένορχηστρωτική διακρίση.
 Το δεύτερο ήτανε μελωδικά πιο ήπιό και και με ένάγνασε
 να έπινοήσω διάφορα ένορχηστρωτικά εδρήματα...

ΕΚΤΕΛΕΙΤΑΙ Η ΕΝΟΡΧΗΣΤΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΔΗΛΩΝΙΟΥ

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Και επειδή ή ζωή συνεχίζεται, άγαπητοί μας έυροσται, θα
 συνεχισθί και ο βραδυνός μας περίπατος στα παλαιά καλά
 χρόνια της μουσικής 'Αθήνας, την προσεχή Πέμπτη την 18ία
 έρε.